SKANDINAVIENS STJERNE
ORGAN FOR
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE



Skoleskibet »Danmark«

1. JULI 1939
88. AARGANG

NUMMER 13
25 ØRE

JESU KRISTI KIRKE AF
SIDSTE DAGES HELLIGE

SKANDINAVIENS STJERNE

GRUNDLAGT 1851.

Nr. 13. | 1. Juli 1939 | 88 Aarg.

INDHOLD:

KOMMENDE ARTIKLER —
Den Danske Missions Historie
Medborgerskab i Guds Rige

Mark B. Garff,
Redaktør
Orson B. West,
Medredaktør
Adresse:
Priorvej 12 København F.

OLAF MORTENSEN, BLAAGAARDSG. 36 D

SKANDINAVIENS STJERNE,
Organ for den danske Mission Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer den 1. og 15. hver Maaned. Pris 25 Øre pr. Nummer, 6 Kr. pr Aar.

Præsident Garffs Tale ved Ungdomsstævnet

Det er en Kilde til inderlig Tilfredsstillelse af ubeskrivelig Glæde at have Anledning til at være til Stede ved dette Stævne. Den fremherskende Følelse i mit Hjerte og i min Sjæl er en uforlignelig Taknemmelighed til Herren for hans Kærlighed og Barmhjertighed over for os, hans Børn, — for de Velsignelser, vi har nydt ved dette Stævne.

Ved Ungdomsstævnet i Silkeborg holdt Præsident Garff den her trykte Tale, som havde et Budskab af stor Betydning for hver eneste Sjæl, der var til Stede. For at alle Medlemmer og Venner i Den danske Mission kan blive bekendt med den, har vi ladet den offentliggøre i »Stjernen«. Læs og studer Indholdet nøje, og De vil finde, at den ogsaa bringer et Budskab til Dem.

Jeg maa indrømme, at der findes en Følelse af Ydmyghed i min Sjæl, og jeg føler min Ringhed i at repræsentere den danske Mission og dens Medlemmer. Jeg føler mig ringe men ikke bange; thi jeg ved, at Guds Aand vil styrke mig, dersom I saavel som jeg beder til Herren om hans Hjælp og Bistand. Dersom vi forener vor Tro, vil Herrens Aand virke iblandt os, og vi vil alle komme til at høste Gavn af Guds Inspiration.

Efter min Mening er denne Begivenhed den største saavel som den vigtigste, der finder Sted i Den danske Mission, thi det er her, at alle, som vil, faar Anledning til at udvikle sig og deltage i Ungdommens Arbejde. Her faar vi Anledning til at komme i Berøring med Kirkens Medlemmer og høste Gavn gennem hinandens Selskab og bliver aandeligt opbygget ved at lære andres Meninger og se andres Arbejde — og være villige til at indrømme, at vi kan lære noget af det, som vore Søskende er villige til at udføre og vise os.

Nogle er kommet for at konkurrere med andre, og det er vort personlige Ønske, at vor Gruppe eller Hold vil vinde eller sejre; men dette Stævnes Hovedhensigt er ikke at vinde Kampen; men at arbejde saaledes, at vi i det hele tage maa faa et vellykket Stævne, at alle formedelst vor Deltagelse maa blive opbygget i deres Tro, at alle maa glæde sig

ikke alene i deres eget Arbejde og Deltagelse men i det, som vore Brødre og Søstre er i Stand til at give os.

Lad mig for det første udtrykke min Taknemmelighed mod Præsident Holger M. Larsen, som er Grundlæggeren af dette Arbejde. Thi det var formedelst hans Arbejde og Forsyn, at dette Arbejde blev paabegyndt i 1932. Han var en dygtig Organisator og hengiven i Herrens Arbejde. Dersom han kunde være til Stede ved denne Sammenkomst, er jeg sikker paa, at han vilde føle sig meget tilfreds og glad. For han kunde se den Drøm, han havde for Aar tilbage blive opfyldt.

Jeg beundrer Præsident Alma L. Petersen for det Arbejde, han har været i Stand til at udføre med Hensyn til de Stævner, der er blevet afholdt, medens han præsiderede over eder; for de høje Standarder og Idealer han altid havde for Øje og for det Ønske, han nærede i sit Hjerte om at opbygge Stævnerne og Ungdomsforeningens Arbejde.

Jeg sætter stor Pris paa disse to Mænds Arbejde; ja, ikke alene paa disse to Mænds Arbejde; men for alle ærlige Mænds og Kvinders, der har virket og nu virker for denne Kirkes Fremgang.

Jeg vil henlede eders Opmærksomhed paa det Arbejde, der er blevet udført af denne Kirkes Ledere; thi hele vort Arbejde eller Tro er afhængig af det, disse Mænd saa, hørte og har givet os. Der er mange af disse Mænd, som jeg aldrig har set eller hørt; men hele vort Kirkesystem blev aabenbaret til disse Mænd. *Dersom vi erkender, at dette Værk er Guds Værk, saa maa vi anerkende de Mænd,* som Gud har udvalgt, og dersom I vil betragte disse Mænds Liv og Karakter, vil I opdage, at de var ikke alene dygtige Mennesker; men de var ogsaa dydige, ærlige, sanddru, kyske, velgørende, oprigtige og loyale Mennesker. Lad mig læse noget af det, som nogle af dem saa og hørte og det, vor Kirke er grundfæste paa: *Pagtens Bog 76: 20—24.*

»Og vi saa Sønnens Herlighed hos Faderens højre Haand og annammede af hans Fylde. Og vi saa de hellige Engle og dem, som er helliggjorte for hans Trone, tilbedende Gud og Lammet, og dette gør de fra Evighed til Evighed. Og se, efter de mange Vidnesbyrd, som er givne om ham, er dette, som vi giver, det sidste af dem alle, nemlig: at han lever; thi vi saa ham hos Guds højre Haand, og vi hørte Røsten vidne, at han er Faderens Enbaarne, at ved ham og formedelst ham og af ham er Verdenerne blevne til og skabte, og deres Indvaanere er avlede som Sønner og Døtre af Gud.«

Hvis dette, som disse to Mænd saa og hørte, ikke er sandt, da er det forgæves, at vi er mødt tilsammen; men jeg bærer Vidnesbyrd om, at disse to Mænd saa og hørte

netop, hvad der er skrevet. Og der er mange, der kan bære det samme Vidnesbyrd om, at denne Kirke har været vejledet af Herren lige siden dens Begyndelse.

Jeg har ikke personlig kendt alle Kirkens Præsidenter; men for at I kan høre et levende Vidnesbyrd angaaende disse Mænd, lad mig da dæse Præsident Rudger Clawsons Vidnesbyrd angaaende disse vidunderlige Mænd, ja Guds udvalgte.

Joseph og Hyrum Smith.

Jeg har arbejdet i Kirken i halvtreds Aar. Jeg kendte ikke Profeten Joseph Smith eller hans Broder Hyrum; men jeg kender det Arbejde, som de med Guds Hjælp har været i Stand til at udføre, og dette er et Vidnesbyrd for mig, fordi jeg ikke tror, at det er muligt for noget Menneske at udføre det Arbejde, som Profeten Joseph Smith udførte, uden guddommelig Hjælp. Jeg synes, at jeg kender Profeten og hans Broder Hyrum lige saa godt, som om jeg havde boet i Nauvoo, dengang de led Martyrdøden.

Profeten Brigham Young.

Jeg var personlig kendt med Brigham Young. Han var en stor Mand, en mægtig Leder og Pioner, men fremfor alt en Guds Profet, og jeg er glad for at kunne sige, at jeg kendte ham temmelig godt og kendte hans Arbejde og Liv, og dette er et Vidnesbyrd for mig.

Fem andre store Ledere:

Jeg kendte Præsident John Taylor, der bliver benævnt som en Sandhedens Forkæmper. Han var en tapper Mand, en dygtig Præsident og en Mand, der udøvede en god Indflydelse i hele Kirken.

Præsident Woodruff vandt stor Ære i Missionsmarken. Han fandt Marken hvid og moden til Høsten og bragte Masser af Sjæle ind i Kirken. Han var en ydmyg Mand. Jeg har altid beundret Præsident Woodruff. Hans Liv var et Vidnesbyrd for mig.

Præsident Lorenzo Snow bragte under den Almægtiges Inspiration Kirken ud af Gæld og financielle Vanskeligheden. Han var en vis og kultiveret Mand, en stor Leder og Profet. Hans Liv er for mig et Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed.

Vi er alle bekendte med Præsident Joseph F. Smiths Liv. Han var en Mand i Besiddelse af stor Karakterstyrke, en Mand i Besiddelse af stor Trofasthed mod Kirken. Skønt død lever hans Vidnesbyrd og Skrivelser. Han var en højtelsket Sidse Dages Hellig, og jeg elskede ham.

Og nu kommer vi til vor Profet og Leders Liv, Heber J. Grants. I er bekendte med hans Liv og Vidnesbyrd, saavel

som jeg er det. Han er en meget aktiv Mand og har allerede udført et stort Arbejde.

Erfaringer i min Apostelgerning.

I de ni og tredive Aar, jeg har været Apostel, har jeg rejst 601.000 Mile for at prædike Evangeliet og bære Vidnesbyrd om dets Gengivelse til Jorden. Jeg omtaler dette, fordi dette er det samme, som de andre Tolv gør. De er lige saa aktive, maaske mere, end jeg har været.

Nu, mine Brødre og Søstre. De Tolv er omrejsende Sendebud. De er bestemte til denne Gerning i en Aabenbaring givet til Profeten Joseph Smith. Det er deres Opgave at have Opsigt med Missionerne og Zions Stave.

De Erfaringer, jeg har haft blandt Kirkens Medlemmer, har været meget gode, og de har bidraget til at styrke mit Vidnesbyrd angaaende Evangeliet.

Berøring med Modstanderen.

Jeg kunde tilføje et Par Ord angaaende mit Vidnesbyrd, der er blevet meget styrket gennem personlige Erfaringer. Jeg har under særlige Omstændigheder mødt Modstanderen. Jeg forstaar, at han er meget snedig. Han søger vor Ødelæggelse. Jeg har mødt ham, da han virkede under en Pøbelaand og har været i temmeligt uvisse og farlige Situationer. Jeg blev imidlertid paa Grund af Guds Barmhjertighed bevaret mod den Ondes Magt. Jeg er kommet til denne Slutning, at jeg enten i Livet eller i Døden maa klynge mig til Jesu Kristi Evangelium for at blive frelst. »Hvad gavner det et Menneske, om han vinder den hele Verden; men tager Skade paa sin Sjæl?« Derfor skulde Evangeliet være det største og kostbareste for os.

Disse syv Præsidenter saavel som Kirken nuværende Autoriteter har prøvet paa at imponere Kirkens Medlemmer, og især Kirkens Ungdom med vise Sandheder, der vil skabe et lydigt og lykkeligt Liv. Og hvad er det, at disse erfarne Mænd vil have, at vi skal gøre? Disse Mænd ved, at dersom denne Kirke skal sejre over den Ondes Magt, saa er det nødvendigt for Kirkens Medlemmer at adlyde visse Principper, ellers vil Kirkens Medlemmer aldrig opnaa det Maal, de stræber efter; ej heller vil Kirken faa Fremgang, dersom vi ikke giver Agt paa det, som Kirken giver os.

For det første er der een Ting, som denne Kirke ikke kan tolerere, og det *er Ukyskhed.* Thi den, der bedriver Hor og ikke omvender sig, skal kastes ud. Der er intet Menneske, der kan overtræde denne Lov og blive lykkelig, og den, *der begaar denne Synd, lever i Mørke og kan ikke have Guds Aand hos sig,* og vedkommende kan kun faa Tilgivelse formedelst Omvendelse af sit ganske Hjerte, og dersom han ikke

omvender sig,. skal han kastes ud og ikke findes værdig til at kaldes Guds hellig. Herren har paa Forhaand fortalt os det, *og vi har lært det gennem sørgelige Erfaringer, at den, der begaar denne Synd, altid betaler det med en stor Pris,* og mange Gange fører det til farlige Sygdomme. Lad mig opløfte min Røst og advare mine unge Søskende om, at Herren ikke finder Behag i nogen, der begaar saadan noget. Ej heller kan en Sidste Dages Hellig finde Tilfredshed i dette, for han ved, at hans Samvittighed aldrig vil blive fri for Smerter, efter at han har bedrevet Hor. Lad mig læse Reuben Clarks Advarsel til os angaaende dette Emne:

Krænkelse af Kyskhedens Lov fordømt.

Jeg ønsker at sige nogle faa Ord til Forældre, Lærere og Kirkens Ungdom angaaende et Emne, der for mig synes at være af uhyre Betydning.

Paa Sinai Bjerg modtog Moses denne Lov: »Du skal ikke bedrive Hor.«

Herren har paa sin egen Tid og i vor Tid sat Hor og Utugt Side om Side. Det er begge meget store Synder.

Kirken har lige fra dens Begyndelse forlangt af dens Ungdom kun een Standard, absolut Afholdenhed, indtil Ægteskabet er indgaaet. Der findes ingen Undtagelser. Jeg gentager, hvad jeg før har sagt: »Mennesket er en biologisk Enhed, et Dyr; men han er mere end dette, han er et Tempel for en udødelig Aand; denne Aand kan blive forurenet af Kødet; og dette sker, naar Kyskhedens Love bliver krænket.

Selve vor Civilisation er baseret paa Kyskhed, Ægteskabets og Hjemmets Hellighed. Det er den helligste Forbindelse, som vi kender. Ødelæg dette, og den kristne bliver et Umenneske.

Evig Forening, et ophøjet Forhold.

De Sidste Dages Helliges Ægteskab og Familieforhold fortsætter gennem Evigheden. Det er den helligste Forening, som vi kender.

For den kyske unge Mand og Kvinde, der begynder at danne et Hjem, findes der en uudsigelig Fortrøstning, Tillid, Glæde og ungdommelig Harmoni, som intet andet her paa Jorden kan bringe.

Den retmæssige Arv af saadan en Begyndelse er et retfærdigt Liv, som ledes mod evigt Liv.

For de ukyske, der gifter sig, ligger der enten et Liv bygget paa Mistillid, Mangel paa Tillid og Ulykke, der leder til Skilsmisse, eller et Liv med tilfældige seksuelle Forbindelser, der ender i Elendighed, Sygdom og Skam.

Kyskhed.

Kyskheden er fundamental for vort Liv og vor Civilisa-

tion. Hvis Racen bliver ukysk, vil den forgaa. Umoralitet har været Aarsagen til store Nationers Fald. Alle, der underviser og lærer vor Ungdom, ligegyldig i hvilken Stilling, og i hvilken Egenskab, maa lære dem at afholde sig fra Ukyskhed. Vi maa gøre dette med passende Forbehold og Ærbarhed. Vi maa undervise dem som Guds Børn, som Aander, der skal leve gennem Evigheden, og tydeligt og klart fortælle dem, hvad Guds og Menneskers Love kræver. Hvis vi gør noget ringere end dette, vil det ødelægge vor Ungdom, og vi vil selv blive bragt under Fordømmelse.

Det, jeg har sagt, indbefatter alle Forældre. Hvorledes kan vi Forældre *møde vor Skaber, hvis vi har fejlet* i at udføre denne vor Pligt? Og lad os *ikke gøre den Fejltagelse* at tro og slutte, at vore Børn staar udenfor Fristelse og ikke kan fejle. Hver Fader og Moder, hver Søster og Broder skulde Dag og Nat staa paa Vagt, for at deres kære ikke skal blive grebet af Fristelse.

Og nu I unge, maa jeg bede eder om at være kyske. Tro mig, naar jeg siger, at Kyskhed er mere værd end Livet. Dette lærte mine Forældre mig. Det er sandt. Hellere dø end være ukysk. Vore Sjæles Frelse afhænger heraf.

Et Venskab, man ikke kan tro paa.

Jeg beder eder tro mig, naar jeg siger, at hvilken ung Mand eller Kvinde, der forlanger, at du skal opgive dine retfærdige Standarder, hans Venskab er ikke denne Pris værd. Du kan ikke tro en saadan Person. Venskab er ikke og har aldrig været et Resultat af Utugt eller Uretfærdighed.

Jeg beder jer unge Kvinder tro mig, naar jeg siger, at hvilken ung Mand, der kræver eders Kyskhed som Belønning for sin Kærlighed, er aandelig uren, og ikke denne Pris værd; hans Kærlighed vil blive til Aske ved din Berøring; den vil lede til Elendighed og Skam; den vil ofte give dig frygtelige Sygdomme.

Til jer unge Mænd vil jeg sige, at enhver Kvinde, som kommer til jer og tilbyder sin Person udenfor det lovmæssige Ægteskab er en Skøge.

Herren har i vor Tid sagt: »For jeg Herren kan ikke se paa Synd med den ringeste Eftergivenhed.« (P. B. 1: 39; Alma 45: 16) Og til Moses har han sagt, at der er intet urent, der kan dvæle i Guds Rige eller i hans Nærværelse.

Tilgivelse gennem Omvendelse.

Dog findes der Tilgivelse for den Synder, der oprigtigt omvender sig. Guds Barmhjertighed er lige saa stor som hans Retfærdighed. Til den Kvinde, der var blevet grebet i at bedrive Hor og var dømt til Døden efter Moseloven, sagde Jesus: »Gaa bort og synd ikke mere.« (Johs. 8: 11)

Men man maa vise sand og oprigtig Omvendelse, førend man kan faa Tilgivelse. Sorg alene er ikke nok. Man maa begynde at leve et nyt og retfærdigt Liv.

Kirkens Medlemmer, unge saavel som gamle, Herren kræver, at I skal være kyske; Kirken kræver, at I skal være kyske, eller I vil blive udelukket. Hvis nogle af eder allerede har syndet, kan I blive tilgivet, hvis I kommer med et omvendt Hjerte og en angerfuld Aand. Jeg har talt tydeligt, fordi det er nødvendigt. Jeg har prøvet paa ikke at tale paa en ufin Maade.

Det næste Punkt, som jeg gerne vil henlede eders Opmærksomhed paa, er *Ærlighed. Jeg paastaar ikke, at alle Sidste Dages Hellige er ærlige;* men jeg har erfaret, at nogle af vore Søskende ikke betragter dette Princip saa alvorligt, som de skulde. *Men lad mig sige, at en Løgner eller Bedrager ikke kan finde Fred i denne Kirke; thi hans Samvittighed vil ikke tillade det;* og den Mand eller Kvinde, der lyver med Forsæt og ikke omvender sig, kan ikke komme, hvor Gud er, ej heller kan han nyde af Guds Aand, saa lang Tid, han befinder sig i en saadan Tilstand. *Hvem skal staa paa det hellige Sted? Han, som ikke har sat sin Hu til Løgn.* Den Mand eller Kvinde, der lyver, vil altid komme til at fortryde det bitterligt. Den, som taler nedsættende om andre, er ikke ærlig, den, der kritiserer Kirken, er ikke helt ærlig. Thi ved at gøre dette, vil han sprede daarlige Rygter om Kirken og dens Medlemmer og derved nedbryde Kirken og dens Medlemmer. *Jeg synes, at den, der prøver paa at ødelægge andre* med daarlige Rygter og Usandheder, er meget værre og ringere end den, der stjæler Penge. Herren har aldrig tilladt os eller nogen at sprede daarlige Rygter angaaende vore Medmennesker; men han har sagt ikke een Gang men mange Gange, at vi skal ttilgive alle Mennesker og elske dem. Selvom en Mand er svag og ufuldkommen, har vi ikke Ret til at sige noget, der vil skade ham.

Lad mig tilføje en god og klog Mands Mening angaaende dette:

Begærlighed Aarsagen til Uærlighed.

Hvorfor stjæler man? Øjensynligt for at faa, hvad man ønsker, og som man ellers maatte undvære? Tyveri har sin Rod i Begærlighed. Hvis et Menneske ikke begærede, vilde det ikke stjæle. Hvis man ikke overtraadte det tiende Bud, vilde man heller ikke overtræde det ottende. Man sætter alt ind paa at tilfredsstille sine egne Ønsker uden at tage Hensyn til andre. Men skadeligt som Tyveri kan være for Ofret, saa er det dog langt skadeligere for Tyven. Det berøver ham hans Selvrespekt, det største, han kan eje. Det

er ikke saa betydningsfuldt, hvad andre Mennesker tænker om ham; men hvad han ved om sig selv er af overmaade Betydning. Han tror ingen, og der er ingen, der tror ham.

Da Moses hørte Guds Bud paa Sinai Bjerg: »Du skal ikke stjæle«, lyttede han ikke blot til den Lov, der er fundamental for en Persons Fremgang og Stabilitet; men han hørte paa samme Tid nogle Ord, der er af stor social Betydning. Ærlighed er absolut nødvendig for et Samfunds Bestaaen. Hvis en Mand skulde staa op en Morgen i den Hensigt at pløje sin Mark, vilde hans Planer blive hindret, hvis en anden Mand havde tilegnet sig hans Plov. Skulde han saa bestemme at ville høste i Stedet for, vilde hans Planer igen blive hindret, hvis en anden havde bemægtiget sig hans Høstredskaber. Og saaledes kunde da alle hans Planer blive hindret og hans Dag have været forgæves. Som Samfundet voksede, vilde Forvirringen blive større. Der vilde ikke kunde findes nogen Sikkerhed eller Orden. Et Samfund kan kun bestaa, hvis den store Majoritet af dens Medlemmer ikke stjæler. Men det var Hensigten, at Menneskene skulde leve i Samfund. Det er kun gennem Omgang med andre, at et Menneske kan vokse i Udvikling. Selve Kirkens Eksistens og dens Lærdomme forudsætter, at der findes et ordnet Samfund. Hvis der kun fandtes eet Menneske paa Jorden, vilde der ikke findes nogen Nødvendighed for det ottende eller de andre Bud. Han vilde ikke kende noget til Ærlighed, ej heller til moralsk Mod, Trofasthed og Loyalitet, for disse Dyder faar hele deres Betydning i vor Omgang med andre Mennesker.

Ærligheden kræver, at man opfylder sine Løfter. Den kræver, at hver Mand skal have Lov til at udøve sit lovlige Kald paa sin egen Maade i Fred og uden Hindringer. Arbejdsgiveren maa betale en ærlig Dagløn for en ærlig Dags Arbejde. Funktionæren maa yde en ærlig Dags Arbejde for en ærlig Dagløn. Ærlighed fordømmer enhver Slags Falskhed. Tro og Tillid, Fred og Sikkerhed er Resultatet af Ærlighed. Krig, Strid, Had og Biterhed vilde forsvinde, hvis Menneskene vilde observere Ærlighedens simple Principper. Hver eneste en af vore Handlinger maa for at være os værdig være præget af Ærlighed — den Egenskab, der skaber en retskaffen Personlighed og gør ham skikket til enhver Tillid.

Det næste Punkt, jeg gerne vilde fremhæve, er Sabbatsdagen. Jeg tror ikke, at der er ret mange, der har en rigtig Forstaaelse af dette Buds egentlige Betydning, og en Forstaaelse af dets Betydning, der er stærk nok til, at de overholder den.

Al Slags Sport foregaar paa Sabbatsdagen, og det ser ud til, efter hvad jeg har set, at Sabbatsdagen ikke er en Hviledag for de fleste men en Sportsdag — en Fornøjelsesdag, og det er kun faa, der helligholder Sabbaten.

Den Person, der søger Fornøjelser og driver Sport paa Sabbatsdagen, holder den ikke hellig. Den, der gaar paa Forlystelsessteder for at more sig paa Sabbaten, holder den ikke hellig.

Lad os betragte den Lov, der blev givet Moses.

Sabbatsbudet.

»Kom Hviledagen i Hu, at du holder den hellig. Seks Dage skal du arbejde og gøre al din Gerning; men den syvende Dag er en Sabbat for Herren, din Gud, da skal du intet Arbejde gøre, hverken du, din Svend eller Pige, din Okse eller dit Asen, eller den fremmede, som er indenfor dine Porte; thi paa seks Dage skabte Herren Himlen og Jorden, Havet og alt deri og hvilede paa den syvende Dag; derfor velsignede Herren Sabbatsdagen og helligede den.«

Denne Lov blev forkyndt af Moses; men den var meget ældre, for den eksisterede fra Verdens Begyndelse.

Landets Sabbat skulde overholdes lige saa vel som Menneskets og Dyrets. De vil finde dette nedskrevet i det fem og tyvende Kapitel III. Mosebog.

Mangel paa Overholdelse af denne Lov vil bringe Lidelse og Sorg, og Folket vil blive adspredt, og Landet vil da overholde dets Sabbat. De vil finde dette i III. Mosebog 26. Kapitel.

Ved Oktobergeneralkonferencen i 1912 sagde Præsident Smith:

»Du skal ære Sabbatsdagen og holde den hellig.« Gør vi dette? Er det nødvendigt at gøre dette? Det er absolut nødvendigt at gøre dette, for at vi kan være i Harmoni med Guds Bud og Befalinger, og naar vi overtræder dette Bud eller denne Lov, er vi skyldig i Overtrædelse af Guds Lov. Og hvad vil Resultatet blive, hvis vi fortsætter? Vore Børn vil følge i vort Fodspor, og de vil vanære Guds Bud om at helligholde en Dag af hver syvende og vil miste Guds Aand, ligesom Faderen vil det, hvis han fortsætter med at krænke Budene.«

Herrens Ord lyder saaledes til os i disse Dage. Pagtens Bog 59. Kapitel 9—15 Vers.

»*Og paa det, at du mere fuldkommeligen maa kunne holde dig ubesmittet af Verden, skal du gaa til Bedehuset og ofre dine Sakramenter paa min hellige Dag; thi sandelig, denne er en Dag, der er beskikket eder til Hvile fra eders Arbejde til at tilegne den Allerhøjeste eders Andagt.* Ikke

desto mindre skulde eders højtidelige Løfter gøres i Retfærdighed hver Dag og til alle Tider; men kom i Hu, at paa denne Herrens Dag skal du ofre dine Gaver og dine Sakramenter til den Allerhøjeste og bekende dine Synder for dine Brødre og for Herren. *Og paa denne Dag skal du intet bestille uden at tillave din Føde i Hjertets Enfoldighed, at din Faste maa være fuldkommen; eller med andre Ord, at din Glæde maa være fuldkommen.* Visselig, dette er Faste og Bøn; eller med andre Ord: Glæde og Bøn. Og saafremt I gøre disse Ting med Taksigelse, med glade Hjerter og Aasyn, ikke med megen Latter; thi det er Synd; men med et godt Hjerte og et glædestraalende Ansigt.«

Hvorledes kan en Mand deltage i den hellige Nadver, dersom han befinder sig paa et Forlystelsessted; hvordan kan han komme frem for Gud med et sønderknust Hjerte og en angergiven Aand, dersom han spiller Bold og driver Sport paa denne Dag? Herren har forbudt, at vi laver Fester paa denne Dag og har sagt, at vi paa denne Dag ikke skal bestille andet end at tillave vor Føde i Hjertets Enfoldighed; at paa denne Dag skal vi ofre vore Gaver og Sakramenter til den Allerhøjeste og bekende vore Synder.

Er der mange, der overholder denne Befaling, der er givet af Herren? Vi skulde alle overveje dette Bud og holde det bogstaveligt, dersom vi ønsker at behage vor Gud. *Og der er visse Steder, Herren har befalet os at gaa paa denne Dag, og disse Steder er Guds Bedehuse, og det er paa disse Steder, at vi skal fremstille vore Offergaver for Herren og ikke andre Steder.*

Døm eder selv og prøv i Fremtiden at gøre, hvad Gud har forlangt af os og ikke det, som vore Venner ønsker, vi skal gøre.

Saafremt vi holder Sabbatsdagen hellig, har Herren lovet os, at Jordens Fylde skal blive vor. Lad os lære, at den, der gør Retfærdighedens Gerninger, skal faa sin Løn, nemlig Fred i denne Verden og et evigt Liv i den tilkommende.

Tiende.

For at opnaa inderlig Tilfredsstillelse og Glæde i dette Liv, er der mange andre Principper, som vi skulde adlyde; men der er to andre Punkter, som jeg vil omtale, ikke fordi I ikke kender dem; men fordi der findes nogle, der mener, at det ikke er absolut nødvendigt at adlyde dem. Det første blev sendt som en Befaling — at Kirkens Medlemmer fra denne Dag skulde betale en Tiendedel af deres Indtægter til Kirken, og at denne Lov skulde bestaa evindeligen. — og dersom der var nogle, der ikke vilde adlyde denne Lov,

skulde de ikke findes værdige til at forblive blandt de Hellige.

Den, der ikke vil betale sin Tiende, bedrager ikke alene sig selv men Guds Kirke. Han faar ingen aandelig Udvikling, og han bliver plaget af en daarlig Samvittighed, derfor kan han ikke betragtes som en vis og tro Tjener; ej heller kan han forvente, at Gud skal velsigne ham i Overmaal. Jeg mener ikke, at den, der vil betale Tiende til Kirken, vil faa det bedre financielt set; men han vil opnaa en inderlig Tilfredshed og en ubeskrivelig Glæde, fordi han er klar over, at han har gjort sin Pligt og ikke er kommet under den Fordømmelse, som Herren har omtalt ved Profeten Malakias Mund i det 3. Kapitel og 8—9 Vers:

»Mon et Menneske tør bedrage Gud? Thi I bedrage mig, og dog sige I: Hvormed har vi bedraget dig? Med Tienden og Afgiften! Med Forbandelse er I forbandede, og I, ja det hele Folk, bedrage mig. Fører al Tienden til Forraadshuset, at der kan være Spise i mit Hus og prøver mig dog derved, siger den Herre, Zebaoth, om jeg ikke vil aabne eder Himlens Sluser og udgyde Velsignelser over eder i Overmaal.«

Derfor vil jeg sige til eder, at den, der prøver paa at bedrage Gud med Tiende, er ikke en vis Tjener, ej heller er han i Besiddelse af et stærkt Vidnesbyrd. Ingen Sidste Dages Hellig kan være helt lykkelig og undlade at betale Tiende. Dersom I vil behage Gud og opnaa en fuld Frelse saavel som Sukces i dette Liv, saa maa I betale eders Tiende.

Nu kommer vi til et Spørgsmaal, der har plaget nogle af vore ældre Søskende, fordi mange mener, at de ikke er stærke nok til at kunne overholde det. Nogle elsker Tobak, Kaffe, Te og Spiritus mere, end de elsker Guds Ord. Thi han har sagt: (Pagtens Bog 89: 2—3).

»Tilsendes med Hilsen — ikke som en Befaling eller Tvang, men med Aabenbaring og Visdomsord der fremviser Guds Orden og Vilje angaaende de Helliges timelige Frelse i de sidste Dage. Givet som Princip med Forjættelse, afpasset efter de Svages Forfatning, ja, de allersvageste blandt alle de Hellige, som er eller kunde kaldes Hellige.«

Dersom vi ved, at det er Guds Vilje, at vi ikke nyder disse Ting, saa er der ikke mere at tale om .Denne Hilsen blev sendt for at vise Guds Vilje og har derfor givet os en Forjættelse, dersom vi adlyder den, og den, der ikke adlyder en Hilsen, saavel som en Befaling, er ikke en god og vis Tjener. Thi Herren siger, at det ikke er tjenligt at give Befalinger angaaende alle Ting. (Pagtens Bog 58: 26—33).

Sluttes.

UKF UMF
UDGIVET AF HOVEDBESTYRELSEN

»Vær ved Kærligheden hverandres Tjenere, thi hele Loven er opfyldt i eet Ord, i det: Du skal elske din Næste som dig selv«.

Silkeborg.

Stævnet 1939 stod i det store Spørgsmaals Tegn.

Konkurrencerne har tidligere uden Tvivl bragt et stort Antal Medlemmer til Stævne, som ellers grundet paa Udgifterne var blevet hjemme, men efterhaanden som den aktive Deltagelse steg, har samme Konkurrencer ogsaa gjort Stævnerne mere anstrengende og maaske endda lidt trættende, navnlig for de passive Deltageres Vedkommende.

Det har derfor været nødvendigt at begrænse Konkurrencearbejdet, saaledes at Møderne kunde blive kortere og faa et mere naturligt Forløb. At denne Erkendelse er rigtig, derom har der ikke hersket Tvivl — men gik det nu ogsaa an at formindske Konkurrencerne, vilde det ikke blive en Katastrofe for Tilslutningen til Stævnet?

Tiden skulde vise det, og ingen Lejlighed maatte forspildes for at gøre Propaganda for Stævnet i dets fornyede Form.

Maj Maaned oprandt, og det blev efterhaanden klart, at Deltagelsen vilde blive mindre end tilforn — hvad var Grunden? Havde Propagandaen været virkningsløs? Var Sagen grebet forkert an, eller var den økonomiske Tilstand Skyld i det?

Mødet i Silkeborg med alle de »gamle« trofaste Stævnedeltagere var til stor Opmuntring og Glæde, det viste sig, at Konkurrencearbejdets Begrænsning ikke havde haft den ringeste Indflydelse, men at de, der manglede, for største Delen var de tidligere passive Deltagere, som endnu ikke var blevet overbevist om, hvilken afgjort Forbedring, der havde fundet Sted.

Besøget i Silkeborg og Mødet med den herlige Natur har uden Tvivl været en glædelig og inspirerende Oplevelse for alle Stævnets Deltagere — vel var vi lidt færre, men det mærkedes ikke, for Fællesskabets Aand satte sit dybe Præg over Stævnet.

Om næste Aars Stævne foreligger der endnu ikke faste Holdepunkter — herom senere — kun et maa antages for givet, at Tilslutningen efter Overgangsbesværlighederne vil blive saa stor som ingensinde tidligere.

Edmund Kaiser.

Vinderliste for Stævnet 1939.

Svømning.

100 m Brystsvømning for Damer	Ingrid Stockholm, Aarhus
do. for Herrer	Poul Rasmussen, Silkeborg
100 m Rygsvømning for Damer	Ingrid Stockholm, Aarhus
do. for Herrer	Poul Rasmussen, Silkeborg
100 m Crawl for Damer	Ingrid Stockholm, Aarhus
do. for Herrer	Edmund Kaiser, København

Badminton

Herre Double	Figat Breum og Aron Andersen, København
Mixed Double	Anny Breum og Figat Breum, København
Dame Single	Anny Breum, København

Sang

Korsang	Aarhus Sangkor
Baryton Solo	Valdemar Jacobsen, København

Dans

Holdkonkurrence, Vals	København
Parkonkurrence, Vals	Anny og Figat Breum, København
do. fri Tango	Mary Sandberg og Børge Klitgaard, Aalborg.

Nattur i København!

15 unge Søskende i København havde sluttet sig sammen og engageret en Ornitolog, Magister Aalykke, til at lede sig paa en Nattur i Dyrehaven for at lære Fuglesangen og de lyse Nætter at kende. Mandag den 5. Juni startedes Kl. 0,20 paa Cykle til Klampenborg, hvorfra den 4 Timer lange Spaseretur udgik. Det blev en Oplevelse for dem, der havde ofret Nattesøvnen, og ikke een fortrød at han havde gjort det. I en smuk Villa i Søborg sluttedes Turen med en Kop kogt Vand og Citron til den medbragte og haardt tiltrængte Madpakke. En vellykket Tur, for hvilken Deltagerne takker Arrangørerne (for en Gang ikke Bestyrelsen).

F. H. B.

Tirsdags-Udflugt.

Som Start paa Sommersæsonen arrangeredes i København Tirsdag d. 13. Juni en kombineret Tog-, Cykle- og Vandretur ad snørklede Stier og Veje for til Slut at komme til Br. Kaisers Villahave, hvor der var tilrettelagt et stort Baal. Der blev serveret varme Pølser med Rundstykker og Rabarberblade. Mens Baalet luede smukt og de kulørte Lamper lyste, talte Raadgiver Georg Hansen smukt og gribende til de omkringsiddende. Efter afsluttende Bøn skiltes vi, fast besluttet paa at mødes igen, naar Ungdomsforeningen kalder.

F. H. B.

Fra Missionsmarken.

ESBJERG: Søndag den 30. April d. A. blev Mads Rækby Nielsen døbt af Distriktspræsident Forrest Thompson. Haandspaalæggelsen blev givet ved Ældste Phil Jensen.

Søndag den 4. Juni d. A. blev Otto Mortensen døbt af Ældste Phil Jensen. Haandspaalæggelse ved Distriktspræsident Donald A. Jensen.

Vi ønsker de to Brødre hjertelig til Lykke og nedbeder Herrens rigeste Velsignelser over dem i deres fremtidige Liv.

ESBJERG: Den 16. April afgik Br. Charles Erhardt Sørensen, Esbjerg, ved Døden. Br. Sørensen var født den 1. Jan. 1877 og blev saaledes godt 62 Aar gl. Vi beder vor himmelske Fader velsigne hans Hustru og Familie i deres store Savn.

ESBJERG: Den 17. Maj d. A. var Esbjergs Sangkor inviteret ud paa »De Gamles Hjem«, Esbjerg» for at give en halv Times Underholdning. Efter denne modtog Korets Dirigent, Ældste Phil Jensen, og de øvrige af Korets Medlemmer en hjertelig Tak af de mange gamle Tilhørere, hvoraf de fleste udtrykte Ønsket om, at Koret snart igen vilde besøge dem. Forstanderen for Alderdomshjemmet takkede Koret for dets Elskværdighed ved at komme ud paa Hjemmet og underholde Beboerne.

ESBJERG: Onsdag den 24. Maj gav Esbjerg Sangkor en Times Program paa Spangsbjerg Sanatorium ved Esbjerg. Foruden Sang af Koret var der en Herrekvartet, der sang: »Min Hyrde er Herren«. En blandet Kvartet, der sang: »Du som dadler og fordømmer» samt Pianosolo ved Br. Peder Olsen.

De mange Tilhørere lyttede interesseret og gav deres Bifald til Kende i nogle opmuntrende Ord om at det var sandelig godt gjort, og Oversygeplejersken takkede hjerteligt for det smukke Program og den udmærkede Underholdning, Koret gav.

Ældste Phil Jensen har som Korets Dirigent gjort et stort Stykke Arbejde for at kunne sætte Koret i Stand til at gaa ud paa Byens Hospitaler m. m. og bringe Evangeliet i Sangens Form til nogle af vore Medmennesker, og Korets Medlemmer ønsker at takke Dirigenten for dette store Arbejde. Samtidig fortjener alle Korets Medlemmer en Tak for deres Villighed til at arbejde i Koret og til at bringe Evangeliet frem gennem Sangen.

Efter Programmet paa Spangsbjerg Sanatorium samledes hele Koret i Nørskovs Pavillonen til et fælles Chokoladebord, og gik derefter ud i Parken, sang et Par Sange og fulgtes hjem gennem Skoven i den smukke Sommeraften.

AARHUS: Aarhus Grens Søndagsskole afholdt Mandag d. 5. Juni en vellykket Udflugt til det idylliske »Thors Mølle« i Marselisborgskovene. Kl. 2 samledes man i Borupsgade, hvorfra Juniorerne og Missionærerne startede til Fods gennem de idylliske Skove, Børnene blev kørt derud i Lillebiler. I det pragtfulde Vejr blev der leget, sunget m. m. Kl. ca. 5½ slog man sig ned i Græsset og spiste den medbragte Mad med god Appetit. Hvorefter der atter blev leget. Koret sluttede med et Par Numre, og Kl. ca. 7 begyndte man at drage mod Byen efter at have nydt en virkelig god Dag i det grønne. Tilstede: ca. 40 Voksne og 37 Børn.